

اردوغان و علی‌اف در صدد تضعیف ایران با کریدور جلی

همدستی دوباره اردوغان و علی‌اف علیه ایران

به گزارش آران نیوز به نقل از نامه نیوز، تحرکات جدید ترکیه و آذربایجان در کریدور جلی زنگزور در شرایطی پیش می‌رود که این مسیر زمینه تضعیف ایران را فراهم خواهد کرد.

کریدور زنگزور، طرحی که در ظاهر یک مسیر ترانزیتی ۴۳ کیلومتری برای اتصال جمهوری آذربایجان به منطقه خودمختار نخجوان و سپس ترکیه از طریق استان سیونیک ارمنستان است، به کانون تنش ژئوپلیتیکی در قفقاز جنوبی تبدیل شده است.

ایران این پروژه را تهدیدی مستقیم برای منافع ملی و امنیت مرزهای خود می‌داند و مخالفت صریح خود را بارها اعلام کرده است، با این حال تحرکات سیاسی و اقتصادی در روزهای اخیر حول این محور توسط آذربایجان و ترکیه به اوج خود رسیده است.

کریدور زنگزور و اهدافی پنهان پشت نقاب ترانزیت

این کریدور قرار است با عبور از جنوب ارمنستان (استان سیونیک)، سرزمین اصلی جمهوری آذربایجان را به نخجوان متصل کند. ادعای رسمی باکو و آنکارا، توسعه تجارت منطقه ای است اما ایران معتقد است هدف اصلی قطع مرز زمینی ایران و ارمنستان و حذف تهران از معادلات ترانزیتی قفقاز است.

بر اساس توافق آتش بس ۲۰۲۰ قره باغ، ایجاد این کریدور فاقد پشتوانه حقوقی بین‌المللی است. گروه مینسک (شامل روسیه، آمریکا و فرانسه) آن را تأیید نکرده و ارمنستان نیز آن را نقض حاکمیت ملی خود می‌داند.

متحدها پروژه، ائتلافی برای تضعیف ایران

اردوغان با شعار بازسازی جهان ترک، از زنگزور به عنوان مسیر ادغام جدید ترک‌ها یاد می‌کند و علناً از ایران خواسته تا از این طرح حمایت کند.

الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان، نیز هشدار داده: «ارمنستان نباید مانع جغرافیایی بین ترکیه و آذربایجان باشد».

در پشت پرده ناتو و رژیم صهیونیستی از طریق حمایت لجستیکی و امنیتی از باکو، به صورت غیرمستقیم در پیشبرد این طرح نقش دارند.

گزارش‌های غیر رسمی بسیاری حاکی از حضور اسرائیل در مناطق مرزی ایران تحت پوشش روستاهای هوشمند است.

تأثیر بر ایران و یک تهدیدهای چندبعدی

قطع مرز ایران با ارمنستان (تنها مسیر زمینی به اروپا از شمال غرب)، وابستگی تهران به مسیرهای ترانزیتی ترکیه و آذربایجان را افزایش می‌دهد. از طرفی حذف ایران از کریدور شرق-غرب (چین به اروپا) که جایگزین راه‌های سنتی مانند جاده ابریشم می‌شود.

نفوذ اسرائیل در نخجوان و مناطق مرزی ایران از طریق باکو، تهدیدی برای امنیت شمال غرب کشور است. گزارش‌ها از بسته شدن گذرگاه‌های مرزی آستارا و پلدشت توسط آذربایجان در سال ۲۰۲۴، نشانه‌ای از فشارهای آتی است.

همچنین از دست دادن درآمد ترانزیت کالا و انرژی به اروپا و روسیه، و تقویت رقاباتی مانند کریدور ترانس خزر (گرجستان-ترکیه) که ایران را دور می‌زند.

واکنش ایران، دیپلماسی تهاجمی و خطوط قرمز

وزیر امور خارجه ایران، عباس عراقچی گفته است که: «هرگونه تغییر مرزها یا تهدید تمامیت ارضی

همسایگان غیرقابل قبول است».

همچنین ایران پیشنهاد کریدور ارس به جای زنگزور و استفاده از خاک ایران برای اتصال آذربایجان به نخجوان از طریق راه آهن جلفا را مطرح کرده است.

کریدور زنگزور صرفاً یک مسیر ترانزیتی نیست، بلکه ابزاری برای تغییر توازن قدرت در قفقاز به ضرر ایران است.

پیوند آن با جاه طلبی های ترکیه، منافع راهبردی روسیه و نفوذ اسرائیل، آن را به تهدیدی چندبعدی تبدیل کرده است.

موفقیت دیپلماسی ایران در متوقف کردن این طرح، نه تنها امنیت مرزهای شمالی را تضمین می کند، بلکه نقش تهران به عنوان قدرت تعادل ساز در اوراسیا را تثبیت خواهد کرد.